

PRINC IN IZGUBLJENI ZAKLAD

Pripravila Manica Marolt

Vir: Sveto pismo

november 2018

Gradivo ni namenjeno v komercialne namene,
Le za družinsko uporabo.

www.koreninevere.si

POTEK DRUŽINSKEGA ADVENTNEGA BOGOSLUŽJA

- Prižgemo svečke na adventnem venčku (ker je otrok v družini več, se v naprej dogovorimo, kdo jih bo prižigal in ugašal na posamezni dan).
- Pesem: *Pridi k nam Gospod, pridi k nam. Pridi k nam, Gospod, pridi k nam. Pridi k nam, Gospod, pridi k nam. Pridi, Gospod naš Bog. Vsi te čakamo, pridi k nam ...*
- Ob risbi branje zgodbe.
- Pogovor. (Vprašanja prilagodimo starosti otrok.)
- Molatev: desetka rožnega venca.
- Pesem: *Zdaj razsvetljena je noč tema pregrešna je proč. S srca Marije vsakemu sije milost in božja pomoč. Angel vesel iz nebes milo pozdravlja jo res: Bodi češčena, blažena žena, Mati si Kralja nebes.*
- Barvanje bunkice.
- Ugasnemo svečke.

1. december

DOBILI BOMO OBISK

Venček s štirimi svečkami že krasi naše stanovanje in jutri bomo prižgali prvo svečko. Spet je tu adventni čas. Advent pomeni čakanje. Nekdo prihaja. Veste kdo? Iz daljne dežele prihaja Princ. Rad bi pridobil izgubljeni zaklad. Rešiti hoče tiste, ki jih ima rad. Zato je zapustil svoje kraljestvo in svoj prestol. Rad bi prišel tudi k nam, v naš dom, v našo družino in nam poklonil čudovito darilo. Toda, saj ga ne moremo sprejeti. Naše stanovanje je premajhno in preskromno za kraljevski obisk. Sploh pa ni dovolj pospravljeno. In jedilnik za slavnostno večerjo ni izbran. Tudi piškotov še nismo napekli. Joj, kaj pa darila? Nikar si ne delajmo skrbi, saj prihaja kot dojenček. Materino mleko in njeno nežno naročje je vse, kar potrebuje. Od nas pa si želi le to, da bi ga sprejeli medse in imeli radi. Se vam zdi težko? Morda ne. Vseeno pa se bomo morali na njegov prihod pripraviti. Kako? Z branjem najlepše in, kar je še pomembnejše, tudi resnične zgodbe vseh časov, ki naj večer za večerom povečuje našo željo po srečanju z Otrokom, ki je za vedno spremenil svet.

POVABILO: Zvečer se v temi primimo za roke in v molitvi Boga prosimo za to, da bi se dobro pripravili na kraljevski obisk.

2. december

ČUDOVIT DOM

Najprej je bila sama tema. In praznina. Bil pa je Bog. In Bog je imel čudovit načrt: iz te tišine, teme in praznine je s pomočjo besede ustvaril življenje. Najprej svetlobo, da je zasvetila v temi. Nato je oblikoval zemljo, da so nastale visoke gore in globoka morja. Zemljo je prekril s cveticami in drevesi, na katerih je zraslo sadje. Ustvaril je sonce, ki Zemljo razsvetljuje podnevi, in luno ter zvezde, ki žare ponoči. Bog je morje napolnil z majhnimi in velikimi ribami, zrak pa z brenčečimi čebelami in pisanimi pticami. Tudi kopno je oživel z mnogo različnimi živalmi: dolgovrate žirafe, mogočni sloni, črtaste mačke, ljubki zajčki in male miške. Vse je prekipevalo od življenja. In bilo je dobro. V travo, cvetje, živali, hribe, doline, morja, vesolje v vse, kar je ustvaril, je Bog vtisnil sporočilo. „Zelo te imam rad.“

POVABILO: Kaj v naravi meni najbolj sporoča, da me ima Bog rad? Poiščimo fotografijo, narišimo, ali pa pojdemo ven v naravo ... ter si ob venčku podelimo svoje misli. V molitvi se Bogu zahvalimo za vse lepote narave.

3. december

URESNIČENE SANJE

Že od samega začetka je Bog v svojem srcu nosil sanje: želel si je ustvariti človeka, s katerim bo lahko delil svojo srečo in veselje. Za vedno. Zato je vdihnil življenje v Adama in Evo, ki ju je ustvaril po svoji podobi. Podaril jima čudovit vrt, v katerem sta imela svoj dom. Bog ju je prosil, naj skrbita za vse živali. Od njiju je pričakoval, da se imata rada ter napolnita Zemljo z otroki. Bilo je popolno: Božje sanje so postale resničnost ... Vse gore in zvezde in živali in oceani prav nič se ni moglo primerjati s tem, kako zelo je Bog imel rad svoja otroka. In želel si je biti z njima. Za vedno.

POVABILO: Drug drugemu pripovedujmo: Kaj si pa jaz najbolj želim? (pustimo, da vsak pove svoje in nič ne komentiramo) Mi lahko Bog pomaga, da se mi to uresniči? Kako? V molitvi prosimo Boga za pomoč pri uresničevanju naših želja.

4. december

SOVRAŽNIK

Si predstavljate, kako je, če imaš vse, kar si želiš in potrebuješ, upoštevati pa moraš eno samo pravilo? Adam in Eva sta imela to srečo. Bog jima je nudil vse, le sadeža iz drevesa, ki je raslo v sredini njunega vrta, nista smela jesti. Njuno življenje v družbi Boga je bilo čudovito. In tako je bilo do tistega dne, ko je šlo vse narobe. Bog je imel strašnega nasprotnika. Nekoč je bil čudovit angel, ki je moral zapustiti raj. Bil je namreč zelo hudoben. Ta sovražnik se je odločil, da uniči čudoviti načrt, ki ga je Bog imel za svet. Želel si je prizadeti Boga. In vedel je, da to lahko stori samo tako, da postane Adamov in Evin prijatelj. Zato se je spremenil v kačo in ju pričakal ovit na drevo, ki je raslo na sredini raja.

POVABILO: Katero pravilo, ki ga moram upoštevati, je zame najtežje? Zakaj? Kako bi bilo v naši družini/vrtcu/šoli/na svetu, če mi ga ne bi bilo treba upoštevati? V molitvi prosimo, da bi zmogli živeti tako, kot od nas želi Bog.

5. december

STRAŠNA LAŽ IN KONEC

Eva se je bližala drevesu. Kača je brž izkoristila priložnost in se pričela z Evo pogovarjati. Povedala ji je, da jima Bog noče dati tistega, kar je v njunem vrtu najslajše. Prepričala jo je, da ju Bog zaradi tega nima rad. Eva ji je vse verjela. Ne da bi pomislila, je utrgala sadež in ga ponudila še Adamu. Ob prvem grižljaju pa sta se spogledala. Začutila sta strah. Spoznala sta, da sta naredila napako in se skrila. Toda Bog ju je hitro našel. In ko je ugotovil, da sta napravila edino stvar, za katero ju je prosil, naj je ne storita, je bil zelo žalosten. Adam in Eva sta uničila njihovo čudovito prijateljstvo. Zaradi tega dejanja se bo zrušilo vse. Čeprav je bilo vse ustvarjeno za vedno. Greh je vstopil v čudoviti svet in nikoli ga ne bo zapustil. Od zdaj naprej bomo ljudje vedno bežali stran od Boga in se skrivali pred njim. Naša srca bodo zaradi tega velikokrat žalostna. Čeprav Bogu to ni bilo všeč, je odel Adama in Evo s toplimi oblačili, nato pa ju poslal ven iz čudovitega vrta na dolgo, dolgo pot. To je bil konec čudovite zgodbe.

POVABILO: V kaj pa mene hoče zvabiti kača/sovražnik? Kako se mu lahko upiram? Si lahko v družini pri tem pomagamo? Kako? V molitvi prosimo Boga, da nas brani pred stvarmi, v katere nas hoče zvabiti kača/nasprotnik.

6. december

NOV ZAČETEK

Nasprotnik je bil zelo vesel. Uspelo mu je to, kar si je najbolj želel: na svojo stran je pridobil Adama in Evo in s tem hudo prizadel Boga. Uničil je sanje, uničil je raj. Bogu je bilo zaradi tega zelo težko. Bil je jezen, ker ga Adam in Eva nista poslušala. Toda, da bi pustil, da se Njegova zgodba tukaj konča? Da bi dovolil premoč sovražniku? Ne. Preveč nas ima rad, da bi to dopustil. Da bi nas pridobil nazaj, je izdelal čudovit načrt: da ga bo lahko uresničil, bo preteklo mnogo let. In potreboval bo velik ljudi, ki mu bodo pri tem pomagali. Še preden sta Adam in Eva zapustila rajski vrt, pa jima je Bog dal obljubo: „Nekega dne bom prišel. Takrat bom dobil bitko s kačo in se znebil greha, teme in žalosti, ki jih boste doživljali. Pripeljal vas bom nazaj v svoj čudoviti dom.“

POVABILO: Sem danes čutil, da me ima Bog rad? Pripovedujmo si. V molitvi se Bogu zahvalimo, da nas ima rad.

7. december

VELIKA LADJA

Čas je mineval, Zemljo je napolnjevalo vedno več ljudi. Skoraj vsi so pozabili na Boga in zato naredili veliko slabih stvari. Bog je bil zelo žalosten, ko je videl, kaj se dogaja s svetom, ki ga je ustvaril. Med to množico je bil mož po imenu Noe. Edini je poslušal Boga in se z njim pogovarjal. Nekega dne je Noe prejel od Boga nenavadno povabilo, naj zgradi barko, ki bo dovolj velika za njegovo družino in po dve od vseh živali, kar jih je tedaj živelo na Zemlji. Noe je storil, kar mu je Bog naročil, čeprav so se vsi norčevali iz njega. Pričelo je deževati. Deževalo je zelo dolgo, tako da je bila poplavljenjena vsa Zemlja. Vse, kar je bilo na ladji, pa je Bog rešil. Noe se je Bogu zahvalil za rešitev, Bog pa je na nebo razpel mavrico in dal obljubo, da ne bo nikoli več uničil Zemlje. Veste, ni trajalo dolgo, ko je bilo na svetu spet vse narobe. In Bog je vedel, da se bo to zgodilo. Odločil se je, da bo vse slabo, žalostno in boleče izničil s pomočjo Prinčevega srca.

POVABILO: Sem danes komu v naši družini naredil kaj slabega? Opravičim se in poskušam svoje slabo dejanje popraviti. V molitvi prosimo za vse, ki smo jih prizadeli.

8. december

STOLP DO NEBES

Noe in njegova družina so srečno živeli. Njegovi otroci so imeli otroke. In ti otroke ... Zemlja je bila spet polna življenja. Vsi ljudje so živeli skupaj in vsi so govorili isti jezik. Nekega dne so se spomnili, da bi zgradili stolp do nebes. Mislili so, da bodo tako na varnem in njihovi sreči ne bo konca. Lotili so se gradnje. Stolp je bil vedno višji. Skoraj se je že dotikal neba. Ljudje so bili navdušeni: kaj vse zmorejo s svojimi rokami... Bogu pa njihova ideja ni bila všeč. Videl je, da hočejo živeti brez njega. In vedel je, da to ne vodi v srečo in varnost. Če bodo živeli brez njega, bodo uničeni. On pa tega ni hotel. Preveč jih je imel rad, zato se je vmešal v njihov načrt. Nekega jutra, ko so se odpravili na delo, je bilo vse drugače. Bog je dal vsakemu izmed njih čisto drugačen jezik. Zdaj se niso več razumeli, zato so se pri gradnji le prepirali, bili slabe volje in nazadnje odnehali. Niso več živeli skupaj, razkropili so se na vse konce sveta. Naj se ljudje še tako trudimo, ne moremo sami priti v nebesa. Ne potrebujemo stopnic. Potrebujemo Nekoga, ki nam bo pri tem pomagal. In ta Nekdo že prihaja k nam na obisk.

POVABILO: Odločimo se za eno delo, ki ga bomo jutri kot družina opravili skupaj. Izberimo nekaj, kar se nam zdi težko, kar že nekaj časa odlašamo. V molitvi prosimo Boga za pomoč.

9. december

TEŽKO PRIČAKOVANI OTROK

Leta so minevala in na svetu ni bilo nič bolje. Ljudje niso bili prijazni drug do drugega. Zato je Bog prosil moža po imenu Abraham, naj naj zapusti svoj dom, družino, prijatelje in gre na dolgo pot. V zameno mu je obljubil, da mu dal vse, kar si želi. Čeprav ni vedel, kam odhaja in ne kako dolgo bo trajala pot, je Abraham zaupal Bogu. Skupaj s svojo ženo Saro sta se odpravila na pot. S seboj sta vzela vse, kar sta imela. Med potjo so prenočevali v šotorih. Ko so prispeli v Kanaansko deželo, jim je Bog sporočil, da je to njihov dom. In bil je tako čudovit, kakor je obljubil. Abraham in Sara sta bila zelo srečna. Ena stvar pa jima je manjkala. Bog jima je obljubil, da bo nekega dne njuna družina tako številčna, kolikor je zvezd na nebu. Minilo je veliko let. Abraham in Sara sta mislila, da sta že prestara, da bi lahko imela otroke. Toda zaupala sta Bogu. Končno je Sara rodila dečka. Poimenovala sta ga Izak, kar pomeni „smeh“. Bog je izpolnil svojo obljubo. Vedno bo varoval izbrano ljudstvo. Zato bo poslal še enega Dojenčka. Dojenčka, ki bo prinesel smeh celemu svetu.

POVABILO: Stisnimo se v objem. Mami in ati naj otrokom povesta, da je prav vsak izmed njih dragoceno darilo, ki sta ga prejela od Boga. Če imamo v družini dojenčka, ga pocrklijajmo. Oče in mati se v molitvi zahvalita za svoje otroke in za njih prosita Božjega varstva in blagoslova.

10. december

DARILO

Abraham je Bogu velikokrat dajal darila. S tem mu je pokazal, da ga ima rad. Nekega dne pa ga je Bog preizkusil. Nekega dne je Bog Abrahama prosil, naj mu za darilo pokloni svojega sina. Stari mož se je sprva prestrašil, saj je bil Izak njegov edini sin in imel ga je zelo rad. Vedel pa je, da je Bog ljubeči Očka, ki mu želi le dobro. Abraham je zaupal Bogu. Naslednjega jutra se je z Izakom odpravil na hrib. Na vrhu sta zgradila oltar, nato pa je namesto kozice ali jagenjčka, ki ju je daroval običajno, Abraham na oltar privezal svojega sina. Izak se mu ni nič upiral, saj je vedel, da ga ima oče zelo rad. Bog je videl, da bo Abraham res naredil vse, kar mu reče, zato mu je dovolil, da odveže Izaka. Vse se je srečno izteklo. Izak in Abraham sta se objela, Bog pa jima je poslal ovna, da sta mu ga lahko darovala. Ko sta Abraham in Izak zvečer ob ognju opazovala zvezdno nebo, sta razumela: Bog želi, da ljudje živimo. Bog hoče rešiti ljudi. Noče nas kaznovati. A moramo mu zaupati.

POVABILO: Na liste zapišimo vsa naša imena. Vsak izžreba en listič. Zanj tekom dneva pripravi darilo in mu ga na skrivaj pusti na njegovem mestu pri jedilni mizi oz. njegovih postelji. V molitvi prosimo drug za drugega.

11. december

PRINC, KI VSE ODPUSTI

Abrahamov vnuk Jakob je imel dvanajst sinov. Najljubši izmed njih je bil Jožef. Nekega dne je oče dal Jožefu čudovit plašč. To pa ni bilo vseč Jožefovim ostalim bratom. Tudi oni bi radi imeli takšen plašč. Nekoč se je Jožefu sanjalo, da bo postal kralj. In vsi bratje se mu bodo morali klanjati. Ko je to povedal svojim bratom, so se ti močno zjezili. Strgali so mu plašč in ga prodali za sužnja v Egipt. Jožef je bil v Egiptu daleč od doma. Slabo se mu je godilo. Obtožili so ga, da je storil nekaj, česar v resnici ni. Pahnili so ga v ječo. Bog pa je bil vseskozi z njim. Neke noči je imel faraon strašne sanje. In Jožef jih je znal razložiti. Faraon je bil navdušen nad njegovim znanjem, zato ga je rešil iz ječe. Jožef je postal princ. Medtem pa so doma njegovi bratje trpeli za lakoto. Zato so se odpravili v Egipt, da bi tam nakupili hrano. Pokleknili so pred princa. Jožefa. Ko so ga bratje zagledali, so se prestrašili. Jožef pa je stopil k njim in jih objel. Čeprav so mu bratje storili veliko hudega, jih je imel še vedno rad. Vse jim je odpustil. Tudi Princ, ki prihaja k nam na obisk, bo moral zapustiti Očeta in dom. Ljudje ga ne bodo marali. Tudi on bo prodan za nekaj srebrnikov. Kaznovan bo, čeprav ne bo storil nič hudega. Vendar se nam ni treba bati. Čeprav se nam včasih zdi, da gre vse narobe, Bog poskrbi, da se na koncu vse dobro izteče.

POVABILO: Mi danes oz. v preteklih dneh kaj ni uspelo tako, kot sem si želel? Kaj mi hoče Bog s tem povedati? Kako naj ravnam drugače, da bo bolje? V molitvi prosimo Boga, da bi poskrbel za nas. Da bi nas varoval in vodil na vseh naših poteh.

12. december

NAŠ REŠITELJ

Izraelci, ki jih je Bog izbral za svoje ljudstvo, so ostali v Egiptu. Na prestol je prišel kralj-faraon, ki jih ni maral. Zato so Izraelci postali njegovi sužnji. Vedno težje so morali delati in vsak dan so prosili Boga, naj jih reši. Bog jih je slišal in pripravil načrt za njihovo rešitev. Da bi ga obvarovala pred faraonovimi ukazi, je mamica svojega dojenčka položila v košaro in ga skrila v ločje ob reki Nil. Dečka je našla faraonova hči, ki se je odločila, da ga obdrži. Poimenovala ga je Mojzes. In tako je Mojzes (skupaj s svojo materjo, ki je skrbela zanj) živel v faraonovi palači, dokler ni odrasel. Bil je princ, vendar nikoli ni pozabil, da je del Izraelskega ljudstva. Nekega dne mu je Bog v puščavi povedal, da ima zanj pomembno nalogo: iti mora k faraonu in ga prositi, da izpusti njegovo ljudstvo. Mojzes se je sprva prestrašil. Ko pa mu je Bog obljubil pomoč, se je pogumno napatil h kralju.

POVABILO: Zmolimo desetko rožnega venca za vse voditelje držav. Da bi vladali tako, da bomo vsi živeli v miru in prijateljstvu.

13. december

POT DO SVOBODE

Ko je Mojzes prišel pred faraona in od njega zahteval, da spusti njegovo ljudstvo, se je kralj močno razjezil. Ljudi ni želel osvoboditi. Zato je Bog nad egiptovsko ljudstvo poslal deset strašnih nadlog, svoje ljudstvo pa je obvaroval vsega hudega. Šele po zadnji nadlogi je faraon dovolil Mojzesu odpeljati svoje ljudstvo. Ljudje so bili navdušeni. Dokler niso za seboj zagledali egipčanskih bojnih vozov, saj se je kralj premislil in za njimi poslal vojsko. Znašli so se v pasti: med vojsko in morjem. Toda Bog jih je tudi tokrat varoval. Mojzes je z njegovo pomočjo razgrnil vodo, tako da so lahko po suhi poti odšli čez. Ker so vode spet zalile dno, Egipčani niso mogli za njimi. Božje ljudstvo je bilo rešeno. Plesali so in peli, se smejali in zahvaljevali Bogu. Čeprav ni bilo izhoda, ga je Bog naredil zanje. Tudi Princ, ki prihaja, bo rešil svoje ljudstvo. Tokrat za vse čase.

POVABILO: Se je tudi meni že kdaj zgodilo, da sem se znašel v nevarnosti? Kdo mi je takrat pomagal? Oblikujmo večerno molitev. Dobri Bog, pomagaj mi pri ...

14. december

DESET PRAVIL ZA ŽIVLJENJE

Božje izvoljeno ljudstvo se je znašlo v puščavi. Bili so lačni. Bili so žejni. Bilo jim je vroče. Čeprav jih je Bog rešil, niso bili srečni. Spet so slišali strašno laž, da jih Bog nima rad. Bog pa jim je na tej dolgi poti vseskozi kazal, da jih ima rad. Ko so bili žejni, jim je poslal dež. Ker so bili lačni, je iz neba padal kruh. Ljudje pa mu še vedno niso zaupali. Mislili so, da bi sami zmogli bolje poskrbeti zase in za svojo srečo. Bog pa je vedel, da brez njega ni sreče. Zato jih je vodil do visoke gore. Hotel jim je pokazati, kakšen je in jim povedati o posebni deželi, ki jim jo namerava dati. Za življenje jim je dal deset pravil. Ta naj bi jim kazala, kako naj živijo, da bo njihovo življenje srečno. Ljudje so mu obljubili, da se jih bodo vedno držali. A so se motili. Niso se jih mogli vseskozi držati. In Bog je vedel, da jim ne bo uspelo. Samo pravila nas ne morejo rešiti. Pravila nam le pokažejo pravo pot. Reši pa nas lahko le Princ. Le njemu bo dano, da se bo držal teh pravil in živel popolno.

POVABILO: Bog je ljudstvu dal 10 pravil. Da imaš rad Boga. Da govoriš o Bogu lepo. Da hodiš k maši in moliš. Da spoštuješ in imaš rad očeta in mamo. Da nikomur ne storiš nič hudega. Da si spoštljiv do svojega telesa. Da ne vzameš ničesar, kar ni tvoje. Da govoriš po resnici. Da si zadovoljen s tem, kar imaš. Vsak si izbere eno pravilo in ga poskuša tekom jutrišnjega dne upoštevati. V molitvi prosimo, da nam Bog pri tem pomaga.

15. december

MAJHEN, A MOGOČEN KRALJ

Izvoljeno Božje ljudstvo je dobilo svojo deželo. Ko so bili v svoji deželi, so si ljudje zaželeli, da bi imeli še kralja. Med njimi je živel tudi Samuel. Njegova naloga je bila, da ljudem pripoveduje, kaj od njih pričakuje Bog. Samuel je ljudi opomnil, da že imajo kralja, Boga. Toda oni so želeli imeti takšnega, ki ga bodo lahko videli. Ni jim bilo mar, da ta kralj ne bo imel takšne moči, kot jo ima Bog. Hoteli so ga imeti in to takoj. In Bog jim ga je dal. Imenoval se je Savel. Sprva je bil dober kralj, a bogastvo in moč sta ga spremenila. Ni hotel biti več prijatelj z Bogom. Bog pa je želel biti preko kralja povezan s svojim ljudstvom. Zato je pričel iskati takšnega, ki bo dobro opravil svojo kraljevsko nalogo. V Betlehemu je živel s svojo družino mož po imenu Jese. Imel je sedem sinov. Med njimi se bo gotovo našel tak, ki je lep, močan in velik. Torej, primeren za kralja. Tako je mislil Samuel, ki je bil poslan, da z Božjo pomočjo v tej družini izbere pravega. In izbral je Davida. Bil je najmanjši, najšibkejši. Imel pa je srce polno ljubezni. Ko bo odrasel, bo z njegovo pomočjo Bog lahko uresničil svoj načrt. Iz Davidovega rodu pa prihaja tudi Princ, ki ga pričakujemo.

POVABILO: Objemimo se in si povejmo, da se imamo radi. Tudi jutri čez dan si večkrat izkažimo ljubezen: objemi, poljubi, medsebojna pomoč, opora ...V molitvi prosimo Boga, da se bomo vedno imeli radi.

16.12.-24.12. BOŽIČNA DEVETDNEVNICA

POTEK DEVETDNEVNICE V ŽUPNIJI ALI DRUŽINI

- **PRIPRAVIMO SVEČNIK ZA SVEČKO**

Na steklen kozarec (naj ne bo preozek in previsok!!!) namestimo žičko za držanje. Pripravimo kos časopisnega papirja, ki naj bo tako velik, da z njim ovijemo kozarec. Na papir narišemo motive (srčke, smrečice, snežinke, zvezdo repatico ...) ter jih izrežemo ven. Papir nalepimo na zunanjo stran kozarca. Z zlato konturo za steklo lahko izrezane motive še okrasimo (vendar ne preveč). Na rob kozarca z okrasno vrvjo zavežemo pentljo. V kozarček vstavimo čajno svečko.

- Prižig svečke na adventnem venčku (v naprej se dogovorimo, kdo jih bo prižigal in ugašal na posamezni dan).
- Pesem: *Pridi k nam Gospod, pridi k nam. Pridi k nam, Gospod, pridi k nam. Pridi k nam, Gospod, pridi k nam. Pridi, Gospod naš Bog. Vsi te čakamo, pridi k nam ...*
- Ob risbi branje zgodbe.
- Pogovor.
- Procesija z lučkami po cerkvi oz. doma, vmes pojemo Poslušajte vsi ljudje. Na koncu procesijo sklenemo s krogom okrog oltarja oz. pri prostoru, kjer bodo jaslice.
- Molitev: desetka rožnega venca.
- Pesem: *Zdaj razsvetljena je noč tema pregrešna je proč. S srca Marije vsakemu sije milost in božja pomoč. Angel vesel iz nebes milo pozdravlja jo res: Bodi češčena, blažena žena, Mati si Kralja nebes.*
- Barvanje bunkice in lepljenje posameznih motivov v obliki drevesca.

16. december

MALI JUNAK IN STRAŠNI SILAK

David je bil pastir. Rad je skrbel za svojo čredo: naučil se je, kaj je za ovce dobro ter kako jih lahko obvaruje pred levi in medvedi. Nekega dne je šel David obiskat brate: bili so vojaki kralja Savla. Vsak dan so gledali, kako se velikan Goljat spravlja na njih. Nihče od vojakov se ni upal bojevati z Goljatom. Vsi so se ga bali, razen Davida. David je bil premajhen, da bi si lahko nadel kraljevi oklep, bil pa je dovolj pogumen za boj. Verjel je, da mu bo Bog pomagal, tako kot mu je pomagal in ga varoval pred medvedi in levi, ko je pasel ovce. David je vzel kamne iz potoka in šel proti velikanu. Enega je vtaknil v fračo in pomeril v velikanovo glavo. Že s prvim kamnom ga je zadel. Tako so bili vojaki rešeni. Mnogo let pozneje se bo v Betlehemu spet rodil mali Junak. Ki bo moral izbojevati največjo bitko, kar jih je svet kdajkoli poznal.

POVABILO: Kdo je zame pravi junak? Sem lahko tudi jaz junak? Kako? Jutri poskusim narediti kaj res junaškega. V molitvi prosimo Boga, da bi nam naš izziv uspel.

17. december

DOBRI PASTIR

Bog je Davida preko pastirske službe pripravljajal, da bo tudi kot kralj dobro skrbel za njegovo ljudstvo. In res je David postal odličen kralj. Njegovo srce je bilo polno ljubezni. To pa še ni pomenilo, da je delal vse dobro in prav. Nasprotno. Tudi njega sta prevzela bogastvo in slava. Naredil je veliko napak. Toda, čeprav je delal slabe stvari, ga Bog ni zapustil. Pomagal mu je, da je David spoznal svoje napake, se za njih opravičil in jih popravil. Tako je postal boljši kralj in človek. David je pričel pisati pesmi. Ena izmed najbolj znanih gre tako: Gospod je moj pastir, nič mi ne manjka. Hrani me, vodi me. Pazi name. Daje mi vse, kar potrebujem. Vodi me po varnih poteh. Tudi, če hodim po temnih in samotnih poteh ali zaidem v nevarnost, se ne bojim, ker je Bog z menoj. Božja dobrota in ljubezen bosta z menoj vse dni mojega življenja. Vedno bom z Bogom in Bog bo vedno z menoj. David jo je napisal s pomočjo Boga. Z njo je želel opogumiti vse nas, da nas ima Bog rad in da nas hoče voditi kot pastir, ki vodi svoje ovce. Kmalu bo prišel še večji pastir, ki ga bomo imenovali Dobri pastir. In On bo vodil vse svoje ovce nazaj tja, kamor sodijo. V zavetje Boga.

POVABILO: Sem se že kdaj kje izgubil? Kako sem se počutil? Kdo me je rešil? V molitvi prosimo Boga, da bi bil On vedno z nami, da se ne bi izgubili.

18. december
NE BO VEČ JOKA

Bog je preko prerokov večkrat spregovoril svojemu izbranemu ljudstvu. Eden izmed njih je bil Izaija. Njemu je Bog razkril svoj skrivnostni načrt, ki sta ga s Princem skovala davno pred začetkom sveta. Ta načrt se imenuje „Operacija Ne bo več joka“. Poglejmo, kaj je Izaija izvedel. Najprej to, da ljudje tavamo kot izgubljene ovce po svetu in bežimo stran od Boga. Da pa nas ima On še vedno rad. Hoče nas dobiti nazaj. Zato bo poslal na svet Pastirja, ki nas bo vodil nazaj domov. Prišel bo majhen dojenček. Rojen bo iz Davidovega rodu, torej bo Kraljevi otrok. Njegova mamica bo mlado dekle. Ime mu bo Emanuel, kar pomeni Bog z nami, Princ Miru. Prišel bo Kralj, ki bo zelo drugačen od vseh drugih. Ne bo živel v palači, niti nosil čudovitih in dragih oblačil. Ne bo imel služabnikov, ampak bo on služil drugim. Čeprav ne bo imel svoje vojske in orožja, bo junak. Bojeval se bo za svoje ljudstvo. Ne z orožjem, temveč z besedo, zgledom. Ozdravljaj bo srca ljudi. Vse bo postavil na pravo mesto. Ljudje pa ga ne bodo marali. Ne bodo ga hoteli poslušati. Grdo bodo ravnali z njim. A On bo vstal. In nekega dne se bo vrnil in zakraljeval celemu svetu. Pregeljal bo temo iz sveta in na Zemlji ne bo več joka. Le veselje. Za vedno. Ja, prišel bo Rešitelj. Zato bodite budni. Čakajte ga.

POVABILO: Naredimo načrt za našo družino. Vanj vključimo vse tisto, kar nam bo pomagalo, da bomo živeli v veselju in miru. V molitvi Boga prosimo, naj nam pomaga naš načrt tudi izpeljati.

19. december
ZAUPAM TI, BOG

Prerok Danijel je bil zelo dober človek. Ni pa ubogal ene zapovedi: namesto kralja je občudoval in ubogal le Boga. To drugim ljudem ni bilo všeč, zato so prepričali kralja, da ga vrže v jamo z levi. Levi v jami so bili sestradani. A Danijel se jih ni prestrašil. Molil je in prosil Boga, naj mu pomaga. Prišel je angel, ki je levom zaprl usta. Ko je kralj naslednje jutro videl, da je Danijel živ in opazil, da nima niti najmanjše praske, je takoj spremenil zapoved: Danijelov Bog je najmogočnejši Bog. Bog, ki rešuje. K njemu se zatekajmo. Tudi nas Bog rešuje. Bliža se čas, ko bo k nam prišel še en Junak, ki ima tako kot Danijel zelo rad Boga in je zanj pripravljen narediti čisto vse. Tudi izgubiti svoje življenje. On edini ima moč, da reši cel svet.

POVABILO: Je tudi mene že kdaj Bog rešil? Kje pa jaz potrebujem njegovo pomoč? Mu verjamem, da mi bo pomagal? V molitvi Boga prosimo za stvari, pri katerih potrebujemo njegovo pomoč.

20. december

BI NAREDIL TO, KAR BOG ŽELI OD MENE?

Živel je tudi prerok, Jona po imenu. Bog je želel, da gre v Ninive in tam ljudem, ki delajo hudo, pove, da jih ima Bog rad. Jona pa tega ni želel storiti. Šel je na ladjo in zbežal proč. Na poti je nastal silen vihar in Jona je rekel mornarjem, naj ga vržejo v morje. Vedel je, da je nevihta nastala zato, ker ni hotel ubogati Boga. Ko je že mislil, da bo utonil, je Bog poslal veliko ribo, ki ga je pogoltnila. Jona je v njenem trebuhu razmišljal, da se ni dobro upirati Bogu. Po treh dneh pa je riba Jona izbljuvala na kopno. Bil je rešen. In tako je odšel v Ninive, kjer je vsem ljudem pripovedoval o tem, kako jih ima Bog rad.

Mnogo let kasneje prihaja na zemljo Princ. Tudi on bo tako kot Jona tri dni preživel v temi. Bog ga pošilja, da bi na nam razumljiv način povedal, kako naj živimo, da se bomo lahko vrnili v izgubljeno kraljestvo.

POVABILO: Se tudi jaz kdaj upiram Bogu in nočem narediti tega, kar on pričakuje od mene? (Mlajše usmerjamo: si prijazen z bratcem/sestrico, deliš igračke, narediš, kar ti rečeta ati ali mami). Poskusimo jutrišnji dan živeti brez upiranja Bogu. V molitvi ga prosimo za pomoč.

21. december

PRIPRAVIMO SE

Si predstavljate, kakšno bi bilo življenje, če bi dan za dnem hodili le na zabave, se cele dneve igrali, dobro jedli in pili? Pri tem pa pozabili na vsa pravila? Bi vam bilo to všeč? Tako želimo živeti vsi ljudje, vse odkar je Mojzes z Božjo pomočjo vodil svoje ljudstvo v obljubljeni deželo. A vsakokrat, ko se spomnimo in začutimo, da ne upoštevamo pravil za življenje, ki nam jih je dal Bog, se ustrašimo. Mislimo, da smo slabi, da nas Bog nima rad. Postanemo zelo žalostni. Rabimo še več zabav, še več igrač. Mislimo, da bo to pregnalo žalost. To želi sovražnik. Tisti, ki je šepetal Adamu in Evi v rajskem vrtu. Mi smo prešibki, da bi se upirali njegovim ponudbam. Le Bog ima to moč, da ga premaga. In ga bo. Okoli nas je vse polno ljudi, ki verjamejo in zaupajo v Njegovo moč. Preko njih nas Bog opogumlja in spominja, da ni pozabil na nas. Da nas ima rad. Da je že skoraj prišel čas, ko bo v naša srca lahko prišel Princ. On bo pregnal strah in žalost ter na naše obraze vrnil nasmeh.

POVABILO: Pripovedujmo si, kako nam je Bog že pokazal, da nas ima rad. V molitvi se zahvalimo za vse te trenutke.

22. december

OBLJUBA

Zaharija in Elizabeta sta bila Marijina stric in teta. Tudi onadva sta imela zelo rada Boga in Bog je imel rad njiju. Toda bila sta brez otrok. Zelo dolgo časa sta čakala, molila in prosila, a dojenčka kar ni bilo. Potem pa je nekega dne do Zaharija med delom prišel angel, ki mu je sporočil, da Elizabeta pričakuje otroka, ki naj ga poimenuje Janez. Zaharija sprva ni verjel, zato mu je Bog odvzel glas. Ni mogel govoriti. Ali si predstavljate, da hočete nekaj povedati na glas, pa tega ne morete storiti? Zaharijev in Elizabetin sin je bil Janez Krstnik. Bil je Prinčev nečak. Janez je bil poseben mož in je živel v puščavi. Nekateri ljudje so zagotovo mislili, da je malce čuden. Ampak Bog ga je izbral, da ljudem okoli sebe govori o Princu, ki prihaja. Veste, minilo je res že mnogo let od obljube, ki jo je Bog dal Adamu in Evi, da bo poslal nekoga, ki jih bo rešil. Zato se je Janez močno trudil, da bi ljudje verjeli, da je resnično napočil čas za njegov prihod. In res bo tu, že kmalu.

POVABILO: Sklenimo dogovor: do prihoda Princa se bo vsak po svojih močeh trudil, da bo v našem domu veselje ter da si bomo kazali, da se imamo radi. V molitvi prosimo Boga, da bi nam to uspelo.

23. december

IMAMO VSE PRIPRAVLJENO?

Jutri bo dan za slavlje. Princ bo z nami. Čakajte, čakajte: Kako pa bo prišel? Kakšen bo? Kaj bo delal? V hišo, kjer je živel Marija, je nekega čisto navadnega dne vstopil angel Gabrijel. Pozdravil jo je in ji povedal čudovito novico: „Marija, Bog je zelo zadovoljen s teboj. Izbral te je, da boš postala mamica Božjemu otroku, Princu.“ Marija se je sprva prestrašila, potem pa se je spomnila, da je pri Bogu mogoče tudi tisto, kar se nam ljudem zdi nemogoče. Vedela je tudi, da ji Bog podarja le dobre in čudovite stvari. Zato je sprejela povabilo: če Bog tako želi, hoče postati mati njegovemu Otroku. In angelova napoved se je uresničila. Devet mesecev kasneje, ko se je približal čas rojstva našega Princa, sta Jožef in Marija zaradi cesarjevega ukaza morala na pot v mesto Betlehem. Zdaj sta že tam in trkata na vrata. Jima bomo odprli, ko bosta prišla do vrat našega doma?

POVABILO: Kaj moramo še postoriti, da bo naš dom jutri pripravljen za prihod Princa? V molitvi se Bogu zahvalimo za njegov prihod.

24. december

DOBRODOŠEL, NAŠ PRINC

Ta trenutek, ki smo ga že težko čakali, je končno tu. Med nami si. Prišel si daleč stran od bleščečih luči. Prišel si v preprost dom v tišini noči. Marija in Jožef sta te povila in položila v jasli. Dala sta ti ime Jezus, kar pomeni Bog z nami. In si z nami, v našem domu. Bog nam je poslal čudovito darilo. Tukaj je Njegov Otok. Ne bojmo se in stopimo k njemu. Ta dojenček je Luč, ki nocoj osvetljuje naš dom. Prišel je, da iz naših src prežene skrbi in strah. Daje nam veselje in mir. V tišini prisluhnimo, kaj nam govori. Pokleknimo k njemu in mu iz srca zapojmo: *Sveta noč, blažena noč.*

POVABILO: Vsak naj prispeva, da bo nocojšnji večer res svet. Ob jaslicah pojmo, molimo, se pogovarjamo, preberimo zgodbo o Jezusovem rojstvu iz Svetega pisma ...